

[Poul Westergaard.]

aldemokratiet og SF sige, at der er et område, hvor vi allerede her ved første behandling synes det kan være rimeligt at varske om vores ønske om en yderligere forbedring af naturfredningsloven. Det er med hensyn til lovens § 43, stk. 2, hvor også vi gerne vil have de private vandløb med ind under de områder, hvor en ændring af tingenes nuværende tilstand kræver fredningsplanudvalgenes tilladelse. Netop de små vandløb er jo af afgørende betydning for det biologiske udviklingsforløb i hele vandløbssystemet, og desværre foregår der netop med de små vandløb en kraftig rørlægnings- og reguleringsaktivitet i disse år, som absolut trænger til at blive vurderet i en større sammenhæng ud fra mere almene hensyn.

Men også det vil vi gerne have lov at vende tilbage til under udvalgsbehandlingen, eventuelt i form af et ændringsforslag til dette lovforslag, eller når senere ændringer kan komme på tale.

Erik Hansen (RV):

Der er to grunde til, at jeg har valgt her i dag at tage ordet uden for ordførernes række. Men må jeg allerførst sige, at når vi står med en lovgivning som naturfredningsloven, der er 5 år gammel, er det vel en naturlig ting, at en sådan lovgivning på visse områder kan trænge til en omlægning, og det, der er tale om i lovforslaget, forenkling, bl. a. for at undgå dobbeltadministration, kan jeg naturligvis være fuldt enig i.

Men det, der først og fremmest er årsagen til, at jeg tager ordet, er de bemærkninger, der forholdsvis bredt er rettet mod fredningsplanudvalgene. Det er min opfattelse, at langt de fleste fredningsplanudvalg har virket fuldt ud efter deres hensigt, og for adskillige af dem, som holder af naturen, som bruger naturen og gerne vil bevare naturen for kommende slægter, har fredningsplanudvalgene været en slags garant. Og jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg decideret føler mig forurolet, når hr. H. C. Toft — sådan måtte jeg opfatte det — retter en så stærk kritik mod fredningsplanudvalgene som, at han kunne ønske deres virkefelt betydelig stækket. Jeg tror, vi skal være meget forsigtige med netop på disse områder at stække fredningsplanudvalgene, for det er jo ikke bare fredningsplanudvalgene,

vi dermed stækker, men vi stækker også den lange række af virkelig aktive og seriøse støtteorganisationer, som bakker fredningsplanudvalgene op.

Jeg tror, vi ville komme ud for mangfoldige tilfælde, hvor ornitologiske foreninger, jagtforeninger, naturfredningsforeninger, sportsfiskerorganisationer osv. ville savne et sted at gå hen, om de ikke havde fredningsplanudvalgene at gå til.

Jeg vil også gerne sige, at nok kan der findes geografiske eksempler på, at fredningsplanudvalg har taget initiativer, som på det lange sigt ikke har gavnet frednings sagen, men jeg tror, man må prøve på de lag i administrationen, hvor det hører hjemme, at finde frem til et system, hvor man kan stoppe en aktivitet, som skader fredningssagen. Men jeg advarer imod, at man taget med en vis bredde går hen og stækker fredningsplanudvalgene og fratager dem muligheden for initiativer.

Jeg ved meget vel, at man ikke kan bygge fremtiden op ved at konservere fortiden, men jeg vil dog gerne sige, at hvis man ikke her tager agt på visse forhold, kan man få slået ting i stykker bare ved at undlade at foretage de ting, som er nødvendige — få ting slettet og slået i stykker, som det er umuligt at bygge op, selv om man har generationer til det.

Jeg vil gerne sige, at de initiativer, der er taget i de 5 år, der er gået, siden vi fik naturfredningsloven, er efter min opfattelse vældig gode initiativer, og de bør fortsat følges op. Det er muligt, der skal justeringer til, men alt i alt vil jeg gerne sige om den naturfredningslov, som altså er 5 år gammel, at det er i og for sig godt klaret: jeg tror, der var få, som for 5 år siden ville have skønnet, at de 5 år kom til at gå så let, som tilfældet blev.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft (KF):

I anledning af hr. Erik Hansens bemærkninger, der vel skulle forstås, som om jeg havde givet udtryk for kritik af det hidtidige arbejde i fredningsplanudvalgene, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at jeg citerede min tale under redegørelsesdebatten; jeg roste dansk fredningsadministration, der har været en værdifuld beskytter af natur-